

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nicolae Gordilă,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2013, în cauza penală în
privința lui,

Mocan Gheorghe Mihail, născut la 12 aprilie 1981,
originar și domiciliat în sat. Misovca, r-nul Ialoveni,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 05 ianuarie 2012 pînă la 29 aprilie 2013
(prima instanță)**
- 2. de la 30 mai 2013 pînă la 28 octombrie 2013
(instanța de apel)**
- 3. de la 21 ianuarie 2014 pînă la 01 aprilie 2014
(instanța de recurs).**

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Ina Pucas în numele inculpatului Mocan Gheorghe și inculpatul, care au
solicitat respingerea recursului declarat.

Partea vătămată Grigorița Corina și reprezentanții legali Grigorița Natalia și Mocan
Natalia, care au solicitat respingerea recursului declarat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2013 **Mocan Gheorghe Mihail** a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală inculpatul a fost pus sub învinuire pentru faptul că la 01.11.2011, aproximativ la ora 18:20, conducând automobilul de model „ Volkswagen Transporter” cu numerele de înmatriculare C JZ 171, în mun. Chișinău, pe bd. Dacia din direcția Aeroportului în direcția străzii Bacioii Noi, n-a ținut permanent

seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se afla autoturismul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele art. 10 alin. (1) lit. „b” al RCR, la fel a încălcat prevederile art. 40 alin. (1) lit. b) RCR, astfel ca urmare a acțiunilor sale, a comis tamponarea cu automobilul de model „Toyota Tacoma” cu numerele de înmatriculare SV AL 245, condus regulamentar de către cet. Luchianov Igor pe bulevardul Dacia în direcția Aeroportului Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier ambele automobile au fost deteriorate considerabil, iar la pasagerul din automobilul „Volkswagen Transporter” cet. Mocanu Adelina, a. n. 2005, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3120/D din 28.11.2011, i-a fost cauzată vătămare corporală UȘOARA, iar la pasagerul din același automobil, cet. Grigoriță Corina, a. n. 1998, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3/19/D din 30.11.2011, i-a fost cauzată o vătămare corporală MEDIE.

Faptele numite ale inculpatului au fost încadrate în baza prevederilor art. 264 alin.(1) Cod penal, adică „încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an, iar prin prisma art. 90 Cod penal, executarea pedepsei principale să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În motivarea apelului înaintat, procurorul și-a exprimat dezacordul cu modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerînd că vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe deplin, iar declarațiile ultimului urmau a fi apreciate critic, deoarece s-a constatat cu certitudine că impactul s-a produs în urma ignorării de către inculpat a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, acesta traversînd la culoare verde a semaforului intersecția în cauză neasigurîndu-se în prezența mijlocului de transport care se deplasa din sens opus regulamentar la culoarea verde iminentă a semaforului, căruia inculpatul urma să-i cedeze trecerea, fapt ignorat de către acesta, în rezultatul căruia s-a produs tamponarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2013 apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că atît în instanța de fond, cît și în cea de apel inculpatul a declarat că n-a comis fapta incriminată, iar acuzarea n-a combătut această versiune.

Versiunea inculpatului a fost confirmată integral în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate și martorilor apărării, care se acordă între ele, din care considerente acestea au fost puse la baza soluției instanței de judecată.

Dimpotrivă, din analiza declarațiilor martorilor părții acuzării rezulta că între ele erau divergente, care au trezit suspiciuni cu privire la veridicitatea lor, motiv pentru care acestea nu puteau fi puse la baza soluției de condamnare.

La fel, s-a indicat că inculpatului i-a fost incriminată atît “încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere”, cît și “încălcarea regulilor de exploatare a unităților de transport”, fără însă a le nominaliza pe acestea din urmă, precum și fără a indica impactul lor asupra consecințelor survenite în rezultatul accidentului rutier.

Din aceste motive s-a ajuns la concluzia că inculpatului i-au fost incriminate atât comiterea unor fapte fără careva motivație și probe plauzibile, cât și comiterea unor fapte greșit calificate conform RCR, adică i-a fost înaintată o învinuire neconcretă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea sa, recurentul indică că instanța de apel nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în apelul său și nu s-a expus asupra motivelor invocate în el, ci doar a selectat din sentință unele motive și articole la care instanța face trimitere la achitarea inculpatului. Astfel, recurentul consideră că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de procuror și anume asupra declarațiilor martorilor Drosu Elena, Luchianov Victor și Igor și Mocan Natalia, precum și ale părții vătămate Grigorița Corina, din care rezultă că inculpatul nu a staționat în intersecție precum susține, dar a continuat deplasarea cu virarea la stînga la semnalul verde al semaforului, neasigurîndu-se în prezența mijlocului de transport care se deplasa din sens opus regulamentar, căruia inculpatul urma să-i cedeze trecerea, încălcînd prevederile art. 40 alin. (1) lit. b) RCR.

7. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța admite recursul, casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind în drept să dea o nouă apreciere probelor din dosar.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Totodată, potrivit prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – **din punct de vedere al coroborării lor**.

În sensul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată lipsa aprecierii, de către instanța de apel, a probelor, în ansamblul lor, reieșind din următoarele considerente. Astfel, în decizia contestată s-a indicat că versiunea inculpatului a fost confirmată integral în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate și martorilor părții apărării, care se acordă între ele și din care motive, acestea au fost puse la baza soluției instanței de judecată. Totuși se constată că, potrivit declarațiilor părții vătămate, Grigorița Corina, care au fost identice pe parcursul întregului proces penal, rezulta că, în moment ce

automobilul inculpatului a ajuns în intersecția bd. Dacia cu str. Bacioii Noi, mun. Chișinău, ea a simțit cum automobilul a frânat puțin, după ce a început să se deplaseze mai departe, urmînd după aceasta tamponarea. În lumina circumstanțelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră prematură concluzia instanței de apel, expusă supra, odată ce nu au fost apreciate declarațiile părților, inclusiv ale părții vătămate Grigorița Corina, a martorilor Luchianov Victor, Luchianov Igor și Drosu Elena, precum și alte probe, în coraborarea lor.

Astfel, se concluzionează că la judecarea cauzei, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, precum și a admis eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, care a afectat aspectul de drept al cauzei și asemenea eroare poate fi corectată doar de către instanța de apel.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei în ordine de apel, instanța urmează să ia în considerare cele expuse în prezenta decizie, să judece apelurile în strictă conformitate cu prevederile legii, să verifice argumentele invocate anterior și în recurs și să adopte o hotărîre legală și întemeiată, pe care părțile vor fi în drept să o atace în ordinea stabilită de lege.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui **Mocan Gheorghe Mihail**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac, pronunțată în ședință publică la 30 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă